

Ter nagedachtenis aan onze medewerkers 1940-1945

Tijdens de Tweede Wereldoorlog waren duizenden Nederlanders het slachtoffer van oorlogsgeweld, moord en hongersnood. Onder hen ook vele medewerkers van de rechtsvoorgangers van Nationale-Nederlanden. Door hun naam te noemen, willen we deze medewerkers herinneren.

Onder de medewerkers van onze rechtsvoorgangers waren militairen die vochten voor de verdediging van Nederland en Nederlands-Indië en omkwamen in de strijd of in krijgsgevangenschap. Vele Joodse medewerkers werden door de Nazi's weggevoerd en vermoord in concentratiekampen. Onder de slachtoffers ook veel verzetsmensen die werden verraden en gefusilleerd, of afgevoerd naar kampen en daar omgebracht. Ook zijn er veel burgerslachtoffers die zijn omgekomen door bommen of andere oorlogshandelingen.

Mobilisatie en bezetting

In augustus 1939 werden alle dienstplichtigen in Nederland opgeroepen tot de algemene mobilisatie. Zo werden 280.000 soldaten voorbereid op een Duitse aanval. Op 10 mei 1940 begonnen de gevechten op diverse plaatsen in Nederland. Acht medewerkers van het bijkantoor Utrecht van De Nederlanden van 1845 vochten bij de Slag om de Grebbeberg. Daar werd de jonge sergeant Andries van der Windt getroffen door granaatvuur van de Duitsers. Hij stierf samen met een aantal kameraden van zijn groep op 13 mei 1940.

De zeven kantoormedewerkers die de slag overleefden, schreven een verslag van de gebeurtenissen op het gevechtveld. Dit werd in augustus 1940 naar het hoofdkantoor gestuurd en bevindt zich in de Historische Collectie van NN. Het verslag over sergeant Van der Windt werd geschreven door korporaal J.C. Borgdorff

die de laatste dagen met Van der Windt had doorgebracht. Borgdorff was getuige van de dood van Van der Windt. Hij schreef: 'het was omstreeks 6 uur 's morgens, Tweede Pinksterdag, dat God onze kameraden, waaronder de door ons allen zoo geliefde Sergeant van der Windt, van ons wegrukte. Moge Hij de achtergeblevenen steunen en hun smart verlichten. Zij stierven in den vollen strijd.'

Vele burgers stierven omdat ze toevallig op het verkeerde moment op de verkeerde plek waren. Door bombardementen en rondvliegende scherven of omdat ze zich per ongeluk in een vuurlinie bevonden. Een agentesse van de Arnhemsche Verzekeringsmaatschappij, Maria Bonhof-Van Heusden had zich met enkele plaatsgenoten in een vrachtwagen verschanst nadat Culemborg op last van de burgermeester in mei 1940 moest worden geëvacueerd. Ze werden beschoten door Duitsers die dachten dat Nederlandse militairen zich in de vrachtwagen hadden verstopt. Maria werd als enige dodelijk getroffen. Ze liet een zoon van 12 jaar na, haar man was een jaar daarvoor ook plotseling overleden.

Joodse medewerkers

De Duitse bezetting bracht vele verboden met zich mee die in het bijzonder de Joodse bevolking troffen. Zo mochten Joden niet meer deelnemen aan het openbare leven, niet meer in overheidsdienst werkzaam zijn, niet meer naar school, moesten ze de davidsster dragen en

al hun bezittingen inleveren. Vele Joden pleegden zelfmoord, sommigen al meteen in de meidagen van 1940, maar ook later stapten Joden uit het leven toen de dreiging tot deportatie dichtbij kwam, of wanneer ontdekking tijdens de onderduik dreigde. Hoewel ze toen nog niet konden weten welke gruwelijkheden ze te wachten stonden in de vernietigingskampen in Duitsland en Polen.

Veel Joden zaten ook in het verzet, zo was er de Nederlandse Volksmilitie, een communistisch georiënteerde verzetsgroep, onder leiding van Sally Dormits en Cornelis van der Kraats. De groep was groot en divers en pleegde diverse sabotageaanvallen op Duitsers. Uiteindelijk werden honderden leden gearresteerd en vermoord, waaronder de neef van Sally, Josef Dormits die bij de RVS werkte en in februari 1945 op de vlucht in Duitsland is omgekomen.

Joden mochten niet meer werken en moesten worden ontslagen zonder recht op een uitkering. Bij De Nederlanden van 1845 had de directie al vroegtijdig besloten om de Joodse medewerkers zelf te ontslaan zodat ze nog met behoud van salaris konden vertrekken. Alle betrokkenen hebben van deze regeling gebruik gemaakt. Het heeft hun echter niet geholpen de oorlog te overleven. Van twaalf Joodse medewerkers is bekend dat ze werden weggevoerd naar de vernietigingskampen in Duitsland en Polen, zoals Bergen-Belsen, Sobibor en Auschwitz en daar direct vermoord.

Verzet

Tijdens de oorlog kende het verzet in Nederland vele facetten: van het meedoen aan stakingen, het helpen van onderduikers, het rondbrengen van illegale kranten tot het plegen van gewapende overvallen. Veel oud-militairen gingen in het verzet. Verder waren er bepaalde beroepsgroepen die gemakkelijk vrij konden gaan en staan en mede daardoor verzetsactiviteiten konden plegen, zoals verzekeringsagenten en inspecteurs. Ook vrouwen en ouderen deden mee, vaak op kleine schaal, maar zeker niet zonder gevaar.

Van Oostveen

De lijst van gevallen kent een aantal medewerkers die om hun verzetsdaden zijn opgepakt, direct gefusilleerd zijn, of naar concentratiekampen zijn afgevoerd en daar zijn omgekomen. Een groot aantal was verzekeringsagent of inspecteur, zoals Gijsbert van Oostveen. Werkzaam bij De Nederlanden van 1845 sinds 1942 en in het bezit van een dienstfiets. Mede daardoor kwam hij gemakkelijk op veel plaatsen in en rondom Zutphen, waar hij woonde. Aan het eind van de oorlog werd de jacht op het verzet grimmiger. De SS (Schutzstaffel) huurde hiervoor Nederlanders in om het vuile werk op te knappen. Van Oostveen, die zich, ondanks dat hij ondergedoken was, toch af en toe op straat begaf, werd opgepakt en gevangengezet in het Huis van Bewaring. Daar werden vele gevangenen gemarteld en geëxecuteerd. Van Oostveen werd op

31 maart 1945, samen met negen anderen, naar de IJsselkade in Zutphen gebracht en zonder pardon doodgeschoten. Hun lichamen werden in de rivier gegooid en pas later teruggevonden.

Frits Nieuwenhuijsen

Een grote naam in het verzet was die van de generaal-agent Frits Nieuwenhuijsen die bij de verzekeringsmaatschappij de Nederlandsche Societeit van 1807 werkte. Nieuwenhuijsen hield zich al snel na de bezetting in mei 1940 bezig met spionage en andere activiteiten voor de Ordedienst, een landelijke illegale organisatie. In maart 1941 werd hij gearresteerd, maar al snel weer vrijgelaten wegens gebrek aan bewijs. Hij bleef echter verzetswerkzaamheden verrichten, nu onder meer als contactman voor de bekende bankier Walraven van Hall. In januari 1943 nam Nieuwenhuijsen deel aan de oprichting van het Nationaal Comité van Verzet, het eerste samenwerkingsverband van een aantal verzetsorganisaties. In juli 1944 werd hij gekozen als secretaris van de Contact-Commissie van de illegaliteit en tevens als secretaris van het Landelijk Werkcomité. De vergaderingen vonden plaats op het kantoor van de Nederlandsche Societeit op de Herengracht, onder de codenaam 'Tariefcommissie' of kortweg 'Tar-com'. Eind januari 1945 werd Frits Nieuwenhuijsen samen met Walraven van Hall gearresteerd door de Sicherheitsdienst op een verraden vergadering van het Landelijk Werkcomité en op 12 februari werden beide mannen publiekelijk gefusilleerd bij een represaille op de Jan Gijzenbrug in Haarlem. Koningin Wilhelmina heeft op 9 mei 1946 postuum het Verzetskruis uitgereikt. Later is hem alsnog de militaire rang van kolonel toegekend, relevant voor het weduwepensioen van zijn echtgenote.

Dora en Titia Gorter

Meerdere medewerkers zijn voor hun verzetsdaden gestorven. Zo ook de dames Gorter. In mei 1940 werkte Dora nog bij De Nederlanden van 1845; Titia was net met pensioen. Beide zussen begaven zich vrijwel onmiddellijk in het verzetswerk, naast het maken en rondbrengen van illegale krantjes, zoals de Vrijheid, stond hun huis ook open voor onderduikers. Helaas werden ze verraden en op 13 februari 1942 werden ze thuis opgepakt door de Duitsers. Nadat ze eerst een jaar in de gevangenis van Scheveningen hadden gezeten, werden ze naar Ravensbrück overgebracht, waar een verschrikkelijk regiem heerste. Kort voor de bevrijding werden Dora en Titia door de Duitsers vermoord.

Nederlands-Indië

De Nederlanden van 1845 had verzekeringsactiviteiten in Nederlands-Indië, met eigen agentschappen, en via dochtermaatschappijen zoals Victoria. Vele Nederlandse medewerkers gingen voor langere of korte tijd naar Indië. Na de Japanse bezetting in januari 1942 werden Nederlandse mannen gemobiliseerd voor de KNIL (Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger) om samen met de geallieerden te vechten tegen de Japanners.

In maart volgde de capitulatie waarna de troepen krijgsgevangenen werden genomen en in 'Jappenkampen' geïnterneerd. Ook burgers werden gevangengenomen in kampen, mannen en vrouwen met kinderen gescheiden. De krijgsgevangenen werden te werk gesteld, zoals voor de befaamde Birmaspoorweg. Duizenden mensen stierven in de kampen waar een hard en zeer wreed regime heerste. Onder hen 24 medewerkers van onze voorgangers.

Junyo Maru

Een van de grootste scheepsrampen in de geschiedenis vond plaats op 18 september 1944. De Japanners lieten meer dan zesduizend krijgsgevangenen aan boord gaan van een oud en gammal vrachtschip, de Junyo Maru. In de twee dagen dat het schip in de richting van Sumatra voer stierven al vele gevangenen door oververhitting en ziektes. Het schip voerde geen Rood Kruis, hetgeen in de Conventie van Geneve was afgesproken. De geallieerden wisten dus niets van de menselijke lading van het schip. Op maandag 18 september torpedeerde de HMS Tradewind, een Engelse onderzeeër, de Junyo Maru. Binnen 15 minuten zonk het schip en vonden meer dan 5.500 mannen de verdrinkingsdood. De overlevenden werden uiteindelijk als dwangarbeiders ingezet bij de bouw van weer een spoorlijn. Drie medewerkers van De Nederlanden van 1845 waren aan boord, onder hen Herman van Laer. Uit de correspondentie tussen de directie en zijn vader blijkt dat de familie meer dan een jaar in onzekerheid heeft gezeten over het lot van hun zoon.

Het monument

Voor de slachtoffers die bij De Nederlanden 1845 werkten is in 1946 een herdenkingsplaquette onthuld. Deze is in de loop der jaren vernieuwd en verplaatst. De laatste plaquette hing vanaf 1994 in de Haagse Poort, met veertig namen. Inmiddels is de lijst, na onderzoek in de NN archieven, uitgebreid met namen van medewerkers van alle rechtsvoorgangers. Op een nieuwe herinneringszuil staan nu de namen van 81 gevallen bij voorgangers van Nationale-Nederlanden vermeld. We zijn nooit zeker of de lijst compleet is, de oorlog heeft nog steeds geheimen en er zijn nog steeds slachtoffer vermist. Maar op dit moment zijn dit de namen die bekend zijn.

Op deze aanvullende lijst staan ter herinnering aan alle gevallen medewerkers hun naam, leeftijd, functie, de plaats waar ze zijn omgekomen en, indien bekend, hun laatste rustplaats vermeld.

Veel namen zijn ook terug te vinden op de website van de Oorlogsgravenstichting. De Joodse slachtoffers staan ook op het virtuele Holocaustmonument.

Op 4 mei worden alle oorlogsslachtoffers herdacht.

Lijst gevallen 1940-1945

De Nederlanden van 1845

Karel Algra, 45 jaar.

Procuratiehouder kantoor Batavia, Nederlands-Indië. Omgekomen in krijgsgevangenkamp Pakanbaroe op Sumatra op 28 augustus 1945. Ereveld Leuwigajah. KNIL. Indonesië.

Izaak Gerrit Barentsen, 58 jaar.

Inspecteur kantoor Batavia, Nederlands-Indië. Omgekomen in burgerkamp Adek in Batavia op 16 juli 1944. Ereveld Menteng Pulo, Indonesië.

Jan Berendsen, 55 jaar.

Commissaris van De Nederlanden van 1845 in Nederlands-Indië. Omgekomen in burgerkamp 5 Baros in Tjimahi op Java op 1 april 1945. Buiten Ereveld Jakarta, Indonesië.

Nicolaas Hendricus Burgman,

26 jaar. Medewerker Transportverzekeringen Batavia, Nederlands-Indië. Gesneuveld in Subang, Kali Djati op 5 maart 1942. Buiten Ereveld. KNIL. Indonesië.

Constant Cohen, 53 jaar.

Chef bureau van Collectieve verzekeringen. Omgebracht in concentratiekamp Sobibor, Polen op 5 maart 1943.

Jeanette Jacoba Davidson,

27 jaar. Typiste. Omgebracht in concentratiekamp Bergen-Belsen, Duitsland op 11 april 1945.

H.J. Derksen, 54 jaar. Boekhouder in Batavia, Nederlands-Indië.

Omgekomen in september 1945. Geen verdere gegevens bekend. Indonesië.

Rebecca van Dijk, 26 jaar.

Medewerkster Leven. Omgebracht bij concentratiekamp Auschwitz, Polen op 12 februari 1943.

Willem Hendrik Gerhard

Doorman, 44 jaar. Commissaris van de Nederlandsch Indische Zee- en Brand Assurantiemaatschappij in Nederlands-Indië. Omgekomen als krijgsgevangene aan boord van de Junyo Maru op 18 september 1944. KNIL. Indonesië.

Elie Johannes François van

Dunné, 54 jaar. Commissaris van De Nederlanden van 1845 in Nederlands-Indië. Omgekomen in gevangenkamp Tjimahi op Java op 17 maart 1945. Ereveld Leuwigajah, Indonesië.

Pay Thaysen Elfring, 54 jaar.

Commissaris van De Nederlanden van 1845 in Nederlands-Indië. Omgekomen in een burgerkamp in Batavia op 13 juli 1945. Buiten Ereveld, Indonesië.

Abraham Gazan, 23 jaar.

Medewerker kantoor Utrecht. Omgebracht in concentratiekamp Sobibor, Polen op 7 mei 1943.

Johanna Theodora Gorter,

56 jaar. Medewerkster Leven. Ombracht in concentratiekamp Ravensbrück, Duitsland in februari 1945.

Titia Gerardina Gorter, 65 jaar.

Medewerkster Leven. Omgebracht in concentratiekamp Ravensbrück, Duitsland in februari 1945.

Maurits Cornelis van Hall,

48 jaar. Medewerker kantoor Batavia, Nederlands-Indië. Omgekomen in krijgsgevangenkamp Kinsayok Tjimahi, Thailand op 6 april 1943. Ereveld Kanchanaburi, Thailand. KNIL. Indonesië.

Willem Kerkhof, 55 jaar.

Inspecteur Haagsche van 1805. Omgekomen bij bombardement op het Bezuidenhoutkwartier, Den Haag op 3 maart 1945.

Jacob Keij, 44 jaar. Inspecteur

in Oegstgeest. Gefusilleerd in Leusden op 8 maart 1945. Begraafplaats Amersfoort.

Isak Koppel, 66 jaar. Medewerker

afdeling Geldbelegging. Omgebracht in concentratiekamp Auschwitz, Polen op 29 oktober 1942.

Hermanus Hendrik van Laer,

33 jaar. Actuaris Victoria in Batavia, Nederlands-Indië. Omgekomen als krijgsgevangene aan boord van de Junyo Maru op 18 september 1944. KNIL. Indonesië.

Wibo Sjerp Lans, 58 jaar.

Inspecteur Leven. Gefusilleerd in Leusden op 5 februari 1943. Erebegraafplaats Bloemendaal.

Klara de Leeuwe, 30 jaar.

Medewerkster kantoor Rotterdam. Omgebracht in Auschwitz, Polen op 30 september 1942.

Louis Joseph Philippe Lefèbre,

35 jaar. Medewerker kantoor Batavia, Nederlands-Indië. Omgekomen in krijgsgevangenkamp Maoemere in Flores op 12 mei 1943. Ereveld Menteng Pulo, Jakarta. KNIL. Indonesië.

Frederik Legger, 37 jaar.

Inspecteur Leven Groningen. Gefusilleerd in Norg op 6 november 1944. Erebegraafplaats Groningen.

Barend Machiel Levie, 60 jaar.

Inspecteur Leven. Omgebracht in concentratiekamp Auschwitz, Polen op 19 februari 1943.

Jan Peter Casper van der Linden,

25 jaar. Medewerker kantoor Batavia, Nederlands-Indië. Omgekomen in het Tjimahi Militair Hospital op Java op 8 november 1943. Buiten Ereveld. KNIL. Indonesië.

Alijda Logger, 20 jaar.
Typiste. Omgebracht in
concentratiekamp Auschwitz,
Polen op 12 februari 1943.

**Christianus Ludovicus van
Melsen**, 29 jaar. Medewerker
Fatum. Omgekomen in
concentratiekamp Neuengamme,
Duitsland op 27 februari 1945.

Johanna Mooyman, 26 jaar.
Typiste. Omgekomen door bommen
van Engelse bommenwerper op
de Vogelwijk in Den Haag op
1 augustus 1941.

Anne Mulder, 35 jaar. Medewerker
kantoor Amsterdam. Omgekomen in
Berlijn, Duitsland op 24 april 1945.

Hendricus Franciscus Nater,
60 jaar. Medewerker Leven.
Omgekomen in concentratiekamp
Buchenwald, Duitsland op
8 januari 1945.

Frits Oerlemans, 34 jaar.
Medewerker Fatum. Omgekomen in
concentratiekamp Neuengamme,
Duitsland op 10 november 1944.

Gijsbert van Oostveen, 37 jaar.
Inspecteur Leven. Gefusilleerd in
Zutphen op 31 maart 1945.
Ereveld Loenen.

Isaac van Otterlo, 22 jaar.
Hoofd Boekhouding. Gefusilleerd
in Overveen op 26 oktober 1942.
Ereveld Loenen.

J.I.F. Pessy, 51 jaar. Medewerker
kantoor Batavia, Nederlands-Indië.
Omgekomen op 8 februari 1945.
Geen verdere gegevens bekend.
Indonesië.

Eliza Ploos van Amstel, 47 jaar.
Commissaris van de Nederlandsch
Indische Zee- en Brand
Assurantemaatschappij in
Nederlands-Indië. Geëxecuteerd
in Batavia-Antjol op 23 september
1943. Ereveld Ancol, Jakarta.
Indonesië.

Izak Polak, 32 jaar. Hoofd
Boekhouding Leven. Omgebracht
in concentratiekamp Auschwitz,
Polen op 30 september 1942.

Saint Jean Albert Paul Rancuret,
53 jaar. Chef Brand kantoor Batavia,
Nederlands-Indië. Omgekomen als
krijgsgevangene aan boord van de
Junyo Maru op 18 september 1944.
KNIL. Indonesië.

Anthonie Renes, 39 jaar.
Inspecteur Leven. Omgekomen
in concentratiekamp Hamburg-
Neuengamme Stadtkreis, Duitsland
op 15 december 1944. Ereveld
Hamburg.

George Frans van 't Sant,
26 jaar. Hoofd Boekhouding.
Omgebracht in concentratiekamp
Bergen-Belsen, Duitsland op
6 februari 1945.

Louis Sluizer, 50 jaar. Inspecteur
kantoor Haarlem. Omgebracht in
concentratiekamp Sobibor, Polen
op 9 april 1943.

Gerrit van der Star, 23 jaar.
Medewerker kantoor Arnhem.
Omgekomen in het Kanaal aan
boord van sleepboot Lauwerzee
op 3 oktober 1940.

**Marinus Wilhelmus Adrianus
Stoof**, 46 jaar. Chef Transport
kantoor Batavia, Nederlands-Indië.
Omgekomen in krijgsgevangenkamp
Kinsayok, Thailand op 30 mei 1943.
Ereveld Kanchanaburi, Thailand.
KNIL. Indonesië.

Andries van der Windt, 29 jaar.
Medewerker kantoor Utrecht.
Gesneuveld in Rhenen op
13 mei 1940. Ereveld Rhenen.

Rudolph Zion, 28 jaar.
Medewerker Leven. Omgebracht
in concentratiekamp Auschwitz,
Polen op 30 april 1943.

Jan Hendrik Zwart, 29 jaar.
Medewerker Drukkerij. Omgekomen
in concentratiekamp Eichenberg,
Landkreis Stadroda, Duitsland
op 18 maart 1945.

Nationale Levensverzekering- Bank

Abraham Ledeboer, 41 jaar.
Commissaris van de Nationale.
Omgekomen in concentratiekamp
Neuengamme bij Hamburg,
Duitsland op 28 oktober 1944.

RVS

Jan van den Berg, 42 jaar.
Assistent Chef. Omgekomen in
concentratiekamp Langenstein-
Zwieberge, Duitsland op
26 januari 1945. Ereveld
Quedlinburg.

Arie Zeeger Braakenburg,
52 jaar. Afdelingschef. Omgekomen
in concentratiekamp Hamburg-
Neuengamme Stadtkreis, Duitsland
op 7 januari 1945. Ereveld Loenen.

Jozef Dormits, 35 jaar.
Kantoorbediende. Omgekomen
in Duitsland op de vlucht voor
de nazi's in februari 1945.

Anton Marie de Haas, 27 jaar.
Agent-incasseerder. Gefusilleerd
in Rotterdam op 3 april 1945.
Begraafplaats Essenhof Dordrecht.

Anthonij Janssen, 25 jaar.
Agent- incasseerder. 25 jaar,
gesneuveld in Rhenen op
11 mei 1940. Ereveld Rhenen.

Herman Jongh, Inspecteur Leven.
Omgekomen tijdens het
bombardement van Enschede
op 22 maart 1945.

Adrianus Petrus Gerardus Klomp,
Medewerker Personeelszaken.
Omgekomen door een rondvliegende
kogel in Rotterdam in mei 1940.
Geen verdere gegevens bekend.

**Johannes Petrus Joseph
Landman**, 50 jaar. Afdelingschef.
Omgekomen in concentratiekamp
Bergen-Belsen, Duitsland op
31 mei 1945.

Lambertus Johannes Mier,
Controleur RVS. Omgekomen door
een granaatscherf in mei 1940.
Geen verdere gegevens bekend.

Krijn Jan Meijer, 23 jaar.
Kantoorbediende. Omgekomen in
Walsrode Landkreis Fallingbostal.
Duitsland op 1 januari 1944.
Ereveld Lübeck.

Jacob van Ojen, 32 jaar.
Kantoorbediende. Omgekomen
in concentratiekamp Hamburg-
Neuengamme Stadtkreis,
Duitsland op 1 maart 1945.

Willem Treffers, 29 jaar.
Kantoorbediende. Gefusilleerd in
Brandenburg, Berlijn, Duitsland op
16 oktober 1944. Ereveld Loenen.

Jan Wagenaar, 38 jaar. Inspecteur
Leven. Gefusilleerd in Exloo op
19 september 1944. Ereveld
Loenen.

VICTORIA

Christiaan Jacobus Hermsen,
35 jaar. Incasseerder in Arnhem.
Gesneuveld in kamp Waalsdorp bij
Den Haag op 10 mei 1940. Militair
Erehof Den Haag.

A.H. Bidlot, Inspecteur.
Omgekomen door een landmijn
in maart 1945. Geen verdere
gegevens bekend.

W.B. Hermeling, Incasseerder.
Omgekomen door bomschep op
6 oktober 1944 [in Hengelo].
Geen verdere gegevens bekend.

Jacob Krüse, 39 jaar. Medewerker
Binnendienst. Omgekomen in
concentratiekamp Oranienburg
Sachsenhausen, Duitsland op
9 oktober 1944.

Catharina van Kempen, 20 jaar.
Kantoorbediende te Amsterdam.
Waarschijnlijk omgekomen bij
operatie Blackcock in Limburg
in januari 1945. Geen verdere
gegevens bekend.

Louis Hessel Sondaal, 45 jaar.
Inspecteur. Omgekomen bij
bombardement op Ede op
17 september 1944.

Cornelis Bastiaan van Vooren,
54 jaar. Commissaris Victoria in
Batavia, Nederlands-Indië.
Omgekomen in de Soekamiskin
gevangenis te Bandoeng op
15 april 1944. Ereveld Pandu,
Bandung. KNIL. Indonesië.

VESTA

Abraham de Jong, 33 jaar.
Chef binnendienst te Arnhem.
Omgekomen in Wöbbelin,
Landkreis, Ludwigslust,
Duitsland op 26 februari 1945.

HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN LEVENSVERZEKERING

Marinus Engelbertus Jonker,
40 jaar. Generaal-Agent te Arnhem.
Omgekomen in Indersdorf
Landkreis Dachau, Duitsland op
8 maart 1945. Ereveld Loenen.

Frits Nieuwenhuijsen, 39 jaar.
Generaal-Agent te Amsterdam.
Gefusilleerd in Haarlem op
12 februari 1945.
Erebegraafplaats Bloemendaal.

Paul Herman Sluiter, 30 jaar.
Afdeling Collectief. Gesneuveld
op 11 mei 1940 te Kinderdijk.
Algemene Begraafplaats Vught.

NOORD-BRABAND LEVENSVERZEKERING

Timotheus Johannes Verschuur,
59 jaar. Commissaris. Omgekomen
in Pölitz Stettin, Duitsland op
17 april 1944.

NEDERLANDSCHE LLOYD

Sikke van der Veer, 44 jaar.
Inspecteur. Omgekomen in
Duitsland (waarschijnlijk in
Bergen-Belsen). Geen verdere
gegevens bekend.

AMSTERDAMSCH MAATSCHAPPIJ VAN LEVENSVERZEKERING

Hendrik Colijn, 75 jaar.
President-commissaris.
Omgekomen in ballingschap
in Ilmenau, Duitsland op
18 september 1944.
Begraafplaats Kerkhoflaan,
Den Haag.

Gerard Wilhelm de Groot,
29 jaar. Medewerker in Nederlands-
Indië. Omgekomen in een
krijgsgevangenkamp te Chungkai,
Thailand op 22 april 1943. Ereveld
Chungkai, Thailand. KNIL.
Indonesië.

Tonny Kok, 36 jaar. Inspecteur
Amstleven in Soerabaja in
Nederlands-Indië. Omgekomen
in een krijgsgevangenkamp te
Kawasaki Camp, Osaka, Japan op
4 januari 1944. Ereveld Menteng
Pulo, Jakarta. KNIL. Indonesië.

S. Nijveen, inspecteur.
Omgebracht in een van de
Duitse concentratiekampen.
Geen verdere gegevens bekend.

Oscar Peirera, medewerker in
Nederlands-Indië. Omgekomen
krijgsgevangenkamp Kamioka,
Osaka, Japan. Ereveld Loenen.
KNIL. Indonesië.

Christiaan Wilhelmus Peterse,
43 jaar. Inspecteur in Bandoeng,
Nederlands-Indië. Omgekomen
in een krijgsgevangenkamp
Maoemere, Flores op 17 mei 1943.
Ereveld Kembang Kuning, Surabaya.
KNIL. Indonesië.

Herman Martinus Storm,
44 jaar. Medewerker in Nederlands-
Indië. Omgekomen in een
krijgsgevangenkamp te Chungkai,
Thailand op 1 juni 1943. Ereveld
Chungkai, Thailand. KNIL.
Indonesië.

ARNHEMSCHE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ

**Maria Hendrika Bonhof-Van
Heusden**, 46 jaar. Agentesse te
Culemborg. Omgekomen door
Duits geschut op 15 mei 1940 bij
Ravenswaaij. Oude Begraafplaats,
Culemborg.

O.W.J. SCHLENCKER

Jansje Italiaander, 33 jaar.
Kantoorbediende in Amsterdam.
Omgebracht in concentratiekamp
Auschwitz op 30 januari 1944.
Geen verdere gegevens bekend.